BROUMOVSKÝ **BIM** INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

CENA – DOBROVOLNÁ ... DĚKUJEME ZA VÁŠ PŘÍSPĚVEK

ROČNÍK 10 - **ÚNOR** 2018 – ČÍSLO **02**

Pro své svaté rány smiluj se nad námi, Ježíši ukřižovaný, budeme opakovat při pobožnostech Křížové cesty.

Ano, přesně v polovině února začne postní doba. A měla by to být doba POSTNÍ!!! Doba, kdy se budeme postit, kdy si budeme něco odříkat, kdy něco obětujeme. Něco z jídla, dobrého pití, ale hlavně ze zábavy. Tato doba má být dobou vážnou, usebranou. Měli bychom se zahledět na Krista na kříži, na jeho utrpení a rozjímat o důsledku našich hříchů. Ty vidíme právě v utrpení Pána Ježíše. A byly to naše viny (jak píše Izaiáš), pro které On trpěl. Měli bychom postem očistit svá srdce, abychom viděli Boha a v Jeho světle pak i naše pochybení, hříchy a slabosti. Abychom na Bílou sobotu věděli, čeho se zříct. Abychom očištěni dobrou velikonoční svatou zpovědí z plna srdce a i hrdla pak vyznali své veliké velikonoční VĚŘÍM!

P. František ze Šonova

Veřejná sbírka

je obecně jednou z možností, jak obnovu kostelů a dalších sakrálních staveb Broumovska financovat a realizovat.

Veřejná sbírka za účelem „Obnova kostelů z tzv. broumovské skupiny kostelů a jiných menších sakrálních staveb v regionu Broumovska“ je povolena Krajským úřadem Královéhradeckého kraje na základě vydaného „Osvědčení o přijetí oznámení o konání veřejné sbírky“ ze dne 30.11.2012.

Osvědčení bylo doručeno dnem 5.12.2012, dnem 6.12.2012 je tedy sbírka oficiálně zahájena.

Osoba oprávněná: P. ThLic. Martin Lanži

Bankovní účet:
20036-1180703399/0800

Bankovní ústav:
Česká spořitelna a.s., pob. Broumov

Finanční prostředky budou využity výhradně na obnovu kostelů v regionu Broumovska, zejména v rámci projektu Pro život kostelů Broumovska.

Za každý laskavý, i třeba drobný dar, upřímně děkujeme.

LAUDATO SI’ XXXI.

encyklika papeže Františka o ekologii

II. Kulturní ekologie

143. Kromě přírodního dědictví existuje historické, umělecké a kulturní dědictví, které je rovněž ohroženo. Je součástí společné místní identity a základem pro vytváření obyvatelného města. Nejde o boření a stavění nových, hypoteticky více ekologických měst, kde není vždy žádoucí žít. Je třeba integrovat dějiny, kulturu a architekturu určitého místa a ochránit jeho původní identitu. Ekologie proto vyžaduje také péči o kulturní bohatství lidstva v jeho nejširším smyslu. Bezprostředně je třeba věnovat pozornost místním kulturám ve chvíli, kdy se analyzují otázky pojící se k životnímu prostředí, a umožnit vést dialog mezi technicko-vědeckým jazykem a lidovou řečí. Kultura je tak pojímána nejenom jako pomník minulosti, ale ve svém živém, dynamickém a sdíleném smyslu, který nelze vylučovat, když se znovu promýšlí vztah lidské bytosti k životnímu prostředí.

144. Konzumistická vize člověka podporovaná soukolím nynější globalizované ekonomie vede k homogenizaci kultur a nezměrnému oslabení kulturní rozmanitosti, která je pokladem lidstva. Domněnka, že všechny těžkosti vyřeší uniformní normy či technické zásahy, vede k opomíjení složitosti místních problematik, jež vyžadují aktivní účast obyvatel. Nové procesy řízení nemohou být vždy integrovány do modelů stanovených zvnějšku, nýbrž do těch, které pocházejí ze samotné místní kultury. Tak jako jsou život a svět flexibilní, musí být flexibilní a dynamická také péče o svět. Čistě technickým řešením hrozí, že budou brát v úvahu příznaky, které nekorespondují s těmi nejhlubšími problematikami. Je nezbytné připustit perspektivu práv národů a kultur, a tak pochopit, že rozvoj sociální skupiny předpokládá historický proces uvnitř určitého kulturního kontextu a vyžaduje stálý protagonismus místních sociálních činitelů počínaje právě jejich kulturou. Ani pojem kvality života nelze zavádět, ale musí být pochopen uvnitř světa symbolů a zvyklostí vlastních každé lidské skupině.

145. Mnohé formy intenzivního vykořisťování a úpadku životního prostředí mohou vyčerpat nejenom prostředky místní obživy, ale také sociální zdroje, které umožňují takový způsob života, který dlouhou dobu udržoval kulturní identitu, smysl společné existence a společného života. Ztráta nějaké kultury může být vážná či závažnější než vymizení rostlinného či živočišného druhu. Zavedení hegemonického životního stylu pojícího se ke způsobu produkce může být škodlivé stejně jako alterace ekosystémů.

146. V tomto smyslu je nutné věnovat zvláštní pozornost domorodým komunitám a jejich kulturním tradicím. Nejsou pouhou menšinou mezi ostatními, ale měly by se stát spíše hlavními mluvčími, zejména, když se chystají velké projekty týkající se jejich prostoru. Pro ně totiž země není ekonomická hodnota, nýbrž dar Boží a předků, kteří v ní spočívají, posvátný prostor, s nímž se potřebují vzájemně ovlivňovat, aby živili svoji identitu a svoje hodnoty. Když zůstanou na svých teritoriích, starají se o ně nejlépe. V různých částech světa jsou totiž nuceni opouštět svoji zem a uvolňovat ji pro důlní, zemědělské či pěstitelské projekty, které nevěnují pozornost ničení přírody a kultury.

Chuť deptat někoho slabšího je od ďábla, kázal Petrův nástupce

Vatikán. „Co je to v našem nitru, že jsme ponoukáni posmívat se těm slabším?“ – tázal se papež František v kázání při ranní mši v pondělí 8. ledna v kapli Dómu sv. Marty. „Za takovýmto počínáním stojí ďábel, neboť v něm není soucit“ – konstatoval Svatý otec.

Komentoval tak první čtení liturgie z knihy Samuelovy (1 Sam 1,1-8), která vypráví o rodičích tohoto starozákonního proroka, o Elkanovi a Anně. Elkana měl dvě manželky: bezdětnou Annu a Penninu, která děti měla. Avšak Pennina, místo aby se snažila Annu těšit, nenechá si uniknout příležitost, jak ji ponížit a bezohledně jí dát najevo, že je bezdětná.

V Bibli se podobné situace vyskytují často, poznamenal papež a připomněl vztah mezi Abrahamovými ženami Hagar a bezdětnou Sárou, anebo manželky Joba a Tobiáše posmívající se svým ztrápeným manželům. Postoj zesměšňování slabšího však zaujímají také muži, např. Goliáš vůči Davidovi.

„Kladu si otázku: Jaké je nitro těchto lidí? Co je to v našem nitru, že jsme ponoukáni pohrdat, být bezohlední a posmívat se těm nejslabším? Je pochopitelné mít spadeno na někoho silnějšího... třeba když tě svádí závist... ale ti nejslabší?? Co nás to uvnitř ponouká? Je to jakýsi návyk, jako bych měl potřebu někým opovrhovat, abych se cítil bezpečně. Jakási nutnost...

„Vyskytuje se to i mezi dětmi“ – pokračoval papež a zavzpomínal na svoje dětství, kdy ve čtvrti, kde bydlel, žila jistá choromyslná žena jménem Angiolina, která se celé dny toulala ulicemi. Ženy jí přinášely jídlo či oblečení, ale děti si z ní někdy tropily žerty. Říkalo se: »Pojďme za Angiolinou, bude legrace«. „Kolik zlomyslnosti je i v dětech, když se navážejí do toho slabšího!“

„A dnes jsme toho neustále svědky ve školách. Fenomén šikany, napadání slabého, protože »jsi tlusťoch« nebo »cizinec, černý«..., za to či ono. Atakování mezi dětmi a mládeží. Nejenom u Penniny či Hagar nebo manželek Tobiáše či Joba, ale také u dětí. To znamená, že v nás je něco, co nás ponouká napadat slabého. A mám za to, že je to jeden z rysů prvotního hříchu.“

„Možná, že psychologové – pokračoval papež - mají nějaká svoje vysvětlení této zvůle deptat druhého, protože je slabší, avšak já tvrdím, že je to jedna ze stop prvotního hříchu. Takovéto počínání je dílem satana. V něm totiž není soucit.“

„A tak jako máme dobrou touhu konat dobro, prokazovat skutky lásky, a říkáme, že »je to Duch svatý, který nás inspiruje«, tak postřehneme-li v sobě tuto chuť napadnout někoho, protože je slabší, nepochybujme o tom, že je v tom ďábel. Napadání slabého je totiž ďábelské počínání.“

„Prosme Pána - uzavíral František – aby nám dal milost soucitu. Ten je totiž od Boha. On s námi má soucit a pomáhá nám na cestě.“

www.radiovaticana.cz/08.01.2018

Sv. Pavel Miki a druhové, mučedníci, 6. únor

Pavel se narodil se v Japonsku, šest let po prvním pokusu o hlásání evangelia v této zemi. Byl pokřtěn v 5 letech a od 11 let byl vychováván jezuity. Kolem 21 let vstoupil do jezuitského semináře a stal se prvním jezuitou v zemi. Latinu studoval s obtížemi, ale byl dobrým znalcem buddhistických nauk a zvyklostí, což mu v diskusích umožnilo čelit místním učencům. Úspěšně vyučoval katechismus a se svými kazatelskými schopnostmi se stal jedním z nejvýznamnějších misionářů v Japonsku. Zde je vhodné ohlédnout se trochu zpět, k počátkům křesťanství v Japonsku. První, kdo tam donesl evangelium, byl jezuitský misionář sv. František Xaverský se spolubratry v roce 1549. Do roku 1587 se zasloužili o 200 000 katolíků v zemi. Jejich práce se neobešla bez těžkostí, ať šlo o cestu, obtížný jazyk, odlišnou kulturu, nepochopení a nepřátelství. To poslední bylo podporováno budhistickými kněžími i feudálními pány, kteří za vším viděli politiku a nechávali se do nepřátelství i vmanipulovat. Příkladem je pomluva, že Španělé a Portugalci mají kolonialistické zájmy a misionáři jsou nastrčení agenti. Protikatolickou náladu se snažili rozdmýchat v Japonsku i holandští kalvíni.
Misionářům byl japonský císař z počátku nakloněn, protože viděl, že respektují kulturní tradice země a pomáhají je rozvíjet. Císař Tojotomi Hidejoši (zv. Taika-Samy) v roce 1587 však křesťanství zakázal a misionáře vypověděl. Nebyl však příliš důsledný a část jezuitů obezřetně v misijní činnosti pokračovala. V r. 1593 přišli z Filipín horliví františkáni a neznajíce všechna rizika, veřejně a velmi nápadně vystupovali. Co by bylo jinde přijatelné, tam bylo provokativní. Zvláště když došlo ke zvýšenému napětí mezi Japonskem a Španělskem v roce 1596, začal císař tvrdé pronásledování křesťanů. V Osace 9. 12. uvěznili 6 františkánů a 3 jezuity; 31. 12. k nim v Meacu připojili 15 aktivních japonských věřících. Byli mezi nimi katecheté, dva katoličtí lékaři i dva chlapci. Všem, mimo jiné, uřezali levé ucho, spoutané a zmučené je vozili mezi lidmi, aby je odstrašili od víry. Bylo rozhodnuto jet s nimi do Nagasaki k popravě. Dva milosrdné a odvážné věřící, kteří jim chtěli ulehčit na poslední cestě, zajali a přidali ke skupině, takže jich na popravu jelo 26.

Zde je jejich přehled. Tři jezuité, 33 letý Pavel Miki a dva spolubratři, jenž složili řádové sliby až ve vězení: Jakub Kisai, 64 letý katecheta a Jan Soan de Goto, 19letý novic a student teologie. Šest františkánů: Filip de Las Casas, František Blanco, František Adaukt, Gundisalvus García, Martin Aguirre a Petr Blásquez. Z ostatních: lékaři František de Meako a Jáchym Sakakibara; katecheti Lev Karasuma a Pavel Suzuki; dále Bonaventura, František de la Parilla, Gabriel, Jan Kinuya, Kosmas Takeya, Matěj, Pavel Ibaraki, Petr Sukejiro, Tomáš Dangi, Michael Kozaki a jeho syn Tomáš Kozaki, 13letý Antonín a 11letý Ludvík Ibaraki.
Všichni byli na vrchu, později nazvaném Svatý, ukřižováni. Modlili se zpívali a ostatní povzbuzovali k vytrvalosti. Pavel Miki v kázání z kříže prohlásil: „Jsem pravý Japonec. Jediný důvod, proč mne zabíjejí je v tom, že jsem hlásal Kristovu nauku a děkuji Bohu, že za to umírám... Chci vám všem ještě jednou říct: Proste Krista, aby vám pomohl být šťastnými. Já poslouchám Krista. Podle jeho příkladu odpouštím pronásledovatelům... Prosím Boha, aby se nad všemi smiloval a doufám, že moje krev se změní v úrodný déšť na mé spolurodáky.“

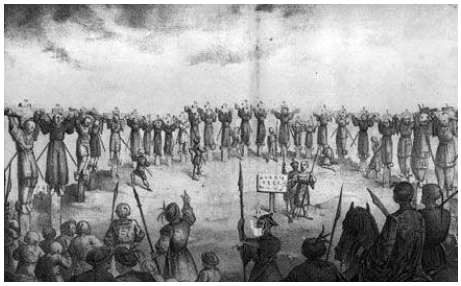

Poprava byla dokončena typickým japonským způsobem, všichni byli probodnuti dvojím křížícím se kopím od boků k ramenům.
V roce 1862 byli slavnostně kanonizováni papežem Piem IX.

www.catholica.cz, mírně kráceno

Postní sbírka

Každoroční postní sbírka bude i letos na pomoc misii v Paraguai, s kterou nás pojí osobní vztahy nejenom s P. Markem, který nás už několikrát navštívil. Pod procesním křížem v presbytáři bude kasička, do které je možné vložit nejenom výtěžek z toho, co si odepřeme z masa, sladkostí, alkoholu, či cigaret.

Rok 2018 ve farních akcích

6. ledna
Tříkrálová sbírka
7. ledna
Tříkrálový průvod
3. února
Farní ples (KD Martínkovice)
14. února
Popeleční středa
10. března
Duchovní obnova
30. března
Velkopáteční křížová cesta
v Křinicích (dopoledne)
1. dubna
Velikonoce
5. května
Pouť do Vambeřic
10. května
Nanebevstoupení Páně
13. května
Kaple pod Hvězdou – májová pobožnost;
Den matek
19. května
Svátost smíření před 1. sv. přijímáním
20. května
1. svaté přijímání; slavnost Seslání Ducha Svatého
Hvězda – májová pobožnost
25. května
Noc kostelů
26. května
Bohoslužba pro motocyklisty v Otovicích
27. května
Malé Svatoňovice – májová pobožnost (cyklopouť)
31. května
Boží Tělo
16. června
Farní den (fara Ruprechtice)
28. července
Jakubsko-anenský víkend
4. srpna
Křinická pouť
xxxxxxx
Farní tábor (fara Ruprechtice)
8. září
Vikariátní turnaj v malé kopané (NÁ)
15. září
Farní výlet
xxxxxxx
Svatohubertská bohoslužba
10. listopadu
Den veteránů (Martínkovice

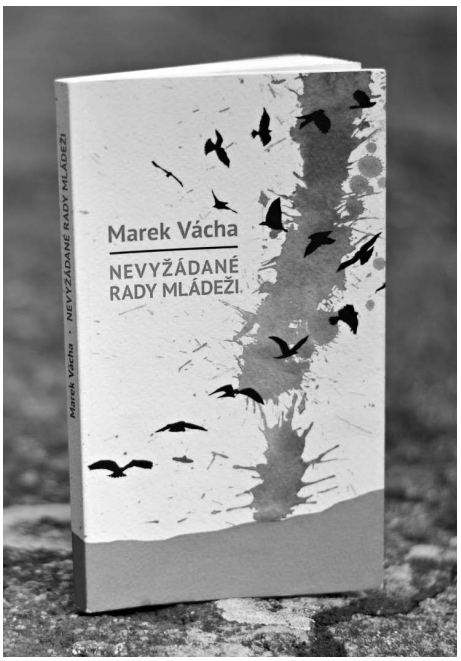

Moderní půst

V dávných dobách se musel marnotratný syn obtěžovat a odejít do daleké země, aby mohl peníze rozmařilým životem rozházet, dnes je vše připraveno doma.

Dnes stačí kliknout a podívat se na zprávy na opačném konci planety, zajímavé video s provazochodcem, jak řeka odnesla autobus, podívat se na Facebooku, jak se měli kamarádi na večírku a co dobrého pak jedli, znovu na video, jak vítr převrátil kamión, olajkovat fotografie z dovolených, kliknout na komentář k chovu psů, nesouhlasit s názorem módní policie, dočíst se, jak na jehněčí, vyjádřit se k ponožkám v sandálech, zvýšit karmu oblíbeného bloggera, odmítnout nesmyslný výrok místního politika, dočíst se, že barvou letošního jara je fialová, podepsat elektronicky petici proti palmovému oleji, vyjádřit se k farmám kožešinových zvířat, dozvědět se, že spáčka zhubla osm kilo a že se našim děvčatům nedařilo v semifinále. Kliknout na názor pro tohle nebo tamto, recenzi na knihu, kterou si stejně nekoupíš. Přečíst si rozhovor s hokejistou - na co myslel, když dával gól, a co na to trenér, a že Jaromír je už v bodování konečně druhý.

Nic z toho není hřích, jen to odpoledne je pryč. Vše se dá zdůvodnit, musíme přece vědět, čím žije náš svět, nebo ne? Nelze žít v naprosté izolaci od něj a od přátel, žijeme přece nohama na zemi. A trochu odreagovat se je taky třeba. Jsme přece křesťané, je přece lepší žít realisticky a vědět, čím tento svět žije, a nesmíme se vznášet ve vzdušných zámcích. Třeba není. Třeba je lepší žít v samotě své cesty.

Marek Orko Vácha
Nevyžádané rady mladým, str. 58 – 59,
Cesta 2017

Tříkrálová sbírka 2018

Dne 6. ledna se na Broumovsku opět uskutečnila Tříkrálová sbírka. Navzdory loňským extrémním podmínkám se i letos přihlásilo mnoho dobrovolníků z řad dětí i vedoucích, za což jim děkuji.

V Božanově letos Tři králové chodili poprvé a díky pozitivním ohlasům jistě ne naposledy. Počasí bylo příznivé a možná i díky tomu se podařilo překonat magickou stotisícikorunovou hranici.

Ráda bych touto cestou poděkovala farnímu úřadu v Broumově, Beatě Hovorkové, ZUŠ a základním školám v Broumově, kuchařkám i rodinám, které přizpůsobily celý den této akci, bez jejichž pomoci by nebylo možné vše zdárně zvládnout. Vám, ale samozřejmě i všem dárcům patří upřímné díky.

Je správné vědět, kolik výtěžek činí,
a také kam poputuje.

Broumov	77 175,-
Křinice	10 391,-
Martínkovice	11 835,-
Rožmitál	3 855,-
Otovice	4 422,-
Božanov	4 707,-
Celkem	**112 385,-**

Určení výtěžku:

přímá podpora osobám a rodinám v nouzi; podpora starým, nemocným a handicapovaným lidem; podpora aktivit pro děti a mládež z rodin ohrožených sociálním vyloučením; podpora soc. zařízení Dům na půl cesty-Náchod; podpora soc. zařízení SV. ANNA - domov pro matky s dětmi- Náchod; podpora Charitativní ošetřovatelské a pečovatelské služby Náchod.

Část sbírky se vrací zpět do Broumova.

asistent Tříkrálové
sbírky Ilona Patrná

2 dny přísného půstu v roce

Půst na Popeleční středu a Velký pátek je redukcí původního předepsaného postu po celou dobu postní. Dnes jsou pro katolíka závazné pouze tyto dva dny (kromě obvyklého pátečního postu). Popeleční středa a Velký pátek jsou dny tzv. přísného postu: půst újmy (člověk se smí najíst do syta pouze jednou za den) a půst od masa. Půst byl a je jedním z výrazu pokání. K němu patřilo zřeknutí se všeho nadbytku a věcí postradatelných. Protože maso z teplokrevných zvířat bylo vždy pokládáno za určitý „luxus“, byl půst nejčastěji realizován zřeknutím se masitých pokrmů. Naopak ryby byly pokrmem těch nejchudších, proto se do postu nepočítají.

Samozřejmě je třeba tento půst od masa chápat jako „předepsané minimum“, pokání není pouze ve zřeknutí se části osobního pohodlí. Kodex kanonického práva (CIC) k tomu uvádí:

Všichni křesťané, každý svým způsobem, jsou z božího zákona povinni činit pokání; aby se všichni určitým zachováváním pokáním navzájem spojili, stanovují se dny pokání, v nichž se křesťané zvláště věnují modlitbě, konají skutky zbožnosti a lásky a také sebezápor tím, že své vlastní povinnosti věrněji plní a že zachovávají pokání újmou a zdrženlivostí od pokrmů.

Dny a doby pokání v celé církvi jsou jednotlivé pátky během celého roku a doba postní.

Pokání zdrženlivostí od masa nebo jiného pokrmu podle předpisů biskupské konference se zachovává každý pátek v roce, pokud nepřipadne na den slavnosti; pokání zdrženlivostí i újmou se zachovává na Popeleční středu a na Velký pátek, v den utrpení a smrti našeho Pána Ježíše Krista.

Zákonem pokání zdrženlivostí jsou vázány osoby od dovršení čtrnáctého roku věku; zákonem pokání újmou jsou vázáni všichni zletilí až do započatého šedesátého roku. Pastýři duší a rodiče dbají, aby také ti, kteří nejsou vázáni zákonem pokání zdrženlivostí a újmou z důvodu nezletilosti, byli vychováváni k správnému pochopení pokání.
(CIC 1249–1252)

Smyslem postu není týrání hladem ani dieta. Půst spočívá v tom, že si jednak uvědomíme, že „nejen chlebem živ je člověk“ (Mt 4,4), a jednak se tak můžeme stát podobnějšími Kristu, který se také postil čtyřicet dní; proto je dnem přísnějšího postu Popeleční středa a Velký pátek – hraniční dny postní doby. A také si v tyto dny můžeme uvědomit, že za nás Pán zemřel na kříži – že si připomínáme „dny, kdy byl ženich vzat; proto se postíme“ (srv. Mt 9,15).

www.katolik.cz

Ocenění v sociální péči

9. listopadu 2017 se v sídle Senátu Parlamentu České republiky již po dvanácté předávalo ocenění Cena kvality v sociální péči, což je soutěž o nejkvalitnější poskytovatele sociálních služeb České republiky. Ocenění za poskytování sociálních služeb pro seniory – terénní služby, dostalo Centrum sociálních služeb Naděje Broumov – pečovatelská služba. U této příležitosti se BIM zeptal na dojmy Bc. Beaty Hovorkové, vedoucí pečovatelské služby CSS Naděje.

• Předně gratulace k ocenění. Koho všeho se týká?
Za oceněním stojí dobrá práce mnoha lidí i podporovatelů. Samozřejmě, že na prvním místě je skvělý tým pečovatelské služby. Když jsem mluvila o podporovatelích, myslela jsem ředitelku Centra sociálních služeb Mgr. Evu Kašparovou, zřizovatele – Město Broumov i odborné lektory, od kterých se učíme.

• Kdo Vás nominoval?
Vše začalo v roce 2015, kdy nás někdo z Broumova (?) navrhl na cenu Královéhradeckého kraje za přínos v sociálních službách. Toto ocenění jsme získali a dokonce dvakrát za sebou 2015, 2016. V té době si nás všimla MUDr. Jana Bradáčová, organizátorka soutěže národní ceny kvality a přesvědčila nás, abychom se do soutěže přihlásili. Podmínkou přihlášení bylo zpracování mnoha stránkového dotazníku, ve kterém se prokazuje, v čem je služba nadprůměrná. Ze zpracovaných dotazníků vyberou hodnotitelé 5 služeb, které je zaujmou a přijedou ověřit pravdivost uvedených informací. Z nich pak vyberou jednu, která nejvyšší cenu získá. Možná bych ještě podotkla, že jednou z věcí, která hodnotitele v naší službě zaujala, bylo telefonní číslo na kněze, uvedené mezi důležitými kontakty. Ocenili, že pracovníci řeší u svých klientů nejen tělesné, ale i duchovní potřeby.

• Jak velké území Centrum pokrývá?
Pod Centrum sociálních služeb patří čtyři sociální služby: domov pro seniory, pečovatelská služba, centrum pro rodinu a poradenská služba. Mimo pečovatelskou službu je spádovou oblastí celé Broumovsko. Pečovatelská služba zajíždí mimo Broumova jen do obcí, které chtějí s pečovatelskou službou uzavřít smlouvu o poskytování péče svým občanům. V současné době to jsou čtyři obce, a to Hejtmánkovice, Otovice, Heřmánkovice a Jetřichov.

• Kdo všechno může žádat o Vaši pomoc?
Zákon o sociálních službách nám ukládá, abychom pečovali o lidi, kteří už to nezvládnou sami a nemají nikoho, kdo by jim mohl pomoci. Jinými slovy, pečovatelská služba jako instituce má být až mezi posledními, kdo bude pečovat. Na prvním místě stojí rodina.

• Co Vám ve Vaší službě dělá radost?
Na to je snadná odpověď. Všechny nás potěší, když vidíme dobrý výsledek své práce. Člověka, kterému se ulevilo, kterému jsme pomohli. Za nejdůležitější při své práci považujeme respekt k důstojnosti, soukromí a studu. Bez toho by byla naše služba k ničemu. Těší mě, že tak je nastaven i zmíněný zákon. V mnoha jeho požadavcích vidím základní křesťanské hodnoty.
A starosť?

I na to je jednoduchá odpověď. Trápí mě, když nedokážeme pomoci. Jsem velký bojovník, který se snadno nevzdává, i přesto se to někdy nepodaří.

• Určitě máte nějaké plány?
Chtěla bych v pečovatelské službě udržet v souladu příjemné rodinné ovzduší se zdravým selským rozumem a kvalitní odbornou péčí. A hlavně to dokázat předat dalším, kteří budou přicházet po nás. To považuji za svůj nejdůležitější a možná i nejtěžší úkol.

• Můžete se podělit o dojmy ze samotného předávání ocenění?
Na konci října 2017 jsme obdrželi informaci, že jsme postoupili do druhého soutěžního kola a 9. 11. se máme dostavit do Senátu, kde bude vyhlášen vítěz. Do Prahy jsme odjížděli s pocitem, že budeme dělat pouze obecenstvo pro vítěze z Prahy, nebo jiného velkého města. Když Rytířským sálem zaznělo, že největším překvapením roku je malá služba z konce světa, zatajil se mi dech. Nestačila jsem se vzpamatovat a už pan Jiří Václavek ohlašoval, že se hodnotitelé rozhodli udělit zvláštní Cenu sympatie, která opět putuje do Broumova. Nezastírám, že obě ocenění mně udělala velkou radost. Zároveň si ale uvědomuji, že za tím stojí 15 let mravenčí práce a bezpočet hodin na úkor osobních zájmů a odpočinku. Jestli to opravdu stálo za to, ukáže až čas.

Rok 2018

Snad jsme rádi, že v roce plném významných výročí budeme mít i my příležitost připsat do broumovských dějin další události.

Na jako pravidelný, a nikoli samozřejmý, se můžeme těšit na už X. farní ples, po roční odmlce opět v Martínkovicích, konkrétně v sobotu 3. února. Upřímné Pán Bůh odplať patří všem, kdo mají podíl na jeho nejenom letošní realizaci. Postní duchovní obnova s P. Františkem proběhne v Otovicích v sobotu 10. března. Rovněž v Otovicích se v květnu uskuteční tradiční bohoslužba pro a za motocyklisty. V květnu se budeme také těšit na pěší pouť do Vambeřic (5. květen) a slavnost 1. sv. přijímání (20. května), kdy 4 děti poprvé přijmou Spasitele do svých srdcí. Během léta budeme prožívat farní tábor a podzim má už rovněž svůj tradiční program v podobě Svatohubertské bohoslužby a Dne veteránů. Snad se letos podaří realizovat setkání se sv. Martinem.

Letošní rok by měl být významný i tím, že na 3 kostelích (Vernéřovice, Ruprechtice a Heřmánkovice) by se měly realizovat opravy z dotace Evropské unie ve výši 42 mil. Kč. Naše spoluúčast je 5%. Kontinuální opravy, které se realizují díky programům Ministerstva kultury (MK ČR) a Královéhradeckého kraje (KHk) by se měly dotknout kostela sv. Petra a Pavla v Broumově, konkrétně interiéru a střechy. U střechy je nutné zmínit, že letos poprvé obdržíme příspěvek od Česko-německého fondu budoucnosti ve výši 500 000,-Kč. Spoluúčast farnosti 50% pokryjeme z MK ČR a KHk. Další kontinuální opravy by se měly realizovat v Otovicích, Vižňově, Teplicích nad Metují (sv. Vavřinec) a Zdoňově. Rovněž doufáme v úspěch v případě kostela sv. Markéty v Šonově, kde bychom chtěli skrze Havarijní fond MK ČR začít opravy vnitřního stropu. V letech 2016 – 2017 proběhly přípravné práce pro projektovou dokumentaci v celkové výši 250 000,-Kč. Drobnější opravy se snad podaří realizovat na fasádě v Martínkovicích a snad i na kostele sv. Václava v Broumově. V březnu budeme vědět výsledek podání žádosti o zpřístupnění fresky na broumovské faře.

Ora et labora bylo a je heslo broumovského kraje. Za každou modlitbu, oběť, půst, dobrovolnickou práci či finanční dar už teď Pán Bůh odplať.

P. Martin Lanži

Kostelíček u vernéřovické studánky I.

Letos 15. srpna uplyne již 114 let od slavnostního vysvěcení poutního kostelíčku sv. Panny Marie Pomocné u vernéřovické studánky a 140 let od novodobého upravení studánky v 19. století. Kostelíček je zatím posledním kamínkem vloženým do nádherné mozaiky venkovských kostelů na Broumovsku. Toto poutního místo si zaslouží malé ohlédnutí a připomenutí těch, kteří svojí prací spoluvytvářeli jeho malebnost a podíleli se na velebnosti slavnostních okamžiků.

Vernéřovickou studánku nalezneme na západním konci katastru obce Vernéřovice na severu Broumovského výběžku. Místní nazývají toto místo hovorově „Studánkou“, nebo kostelíčkem u Studánky. Dřívější němečtí obyvatelé ho nazývali „Wallfahrtsort Mariabrünnl“, v hovorovém dialektu něžně „Das Bernla“, či spisovněji „Das Brünnel“. Malebný kout v pramenné oblasti Vernéřovického potoka pod Bukovou horou přitahoval odnepaměti zájem obyvatel. Obecná úcta k tomuto posvátnému místu je spjata jak s pověstmi o léčivých účincích zdejší vody, tak i s pragmatickým zájmem o přírodní jevy, které působí na vodní režim Vernéřovického potoka. Ten ovlivňoval nejen místní úrodu a chod mlýnů, ale při povodních působil na obce dost ničivě (zejména v letech 1557, 1734, 1736, 1755). Již od 17. století je toto místo označováno jako Mariánská studánka, byl zde zavěšen obraz Matky Boží a stalo se častým cílem poutníků.

V roce 1878 pánové Joachim Sagner, Leopold Schramm a Augustin Streubel upravili okolí Studánky, svedli výtok vody do železné trubky a zřídili vedle ní lavičky. Broumovský malíř Adolf Tinzmann namaloval v roce 1879 nový obraz Madony (kopie obrazu Panny Marie Pomocné z kapucínského kláštera v Pasově), který byl umístěn do nově postavené dřevěné kapličky nad studánkou. Kaplička byla uzavřena kovanou mříží, skrz kterou vytékala dole trubkou voda. V této době začalo zdejší malebné místo navštěvovat stále více poutníků, zejména poté, co se rozšířila zpráva o léčivém účinku zdejší vody pro oči. Okolo kapličky byly zavěšovány ve velkém množství svaté obrázky a různé symboly. Jistou představu o tehdejší podobě nám může dát povídka K. Klostermanna Červené srdce, která okrajově popisuje tehdejší lidové způsoby uctívání podobných míst.

Zájem o mariánské poutě k vernéřovické studánce stále narůstal, a tak v roce 1891 postavili Vernéřovičtí na hřbítku nad dřevěnou kapličkou další sakrální objekty. Přibyla kaple Božího hrobu (Jeruzalémská), Kaple bolestného Krista v žaláři a Kaple Panny Marie Sedmibolestné. K celému komplexu vedla nová křížová cesta. Dále byly vybudovány důkladné chodníky, schody, dřevěné ohrazení cest a potřebné terénní úpravy, aby nedocházelo k poškozování okolních lesních porostů. Slavnostní vysvěcení tohoto vylepšeného poutního celku provedli 18.5.1891 odpoledne P. Ludwig Böhm z Hostinného spolu s vernéřovickým farářem P. Kleemannem a kaplanem Meinrathem, kteří přivedli z obce velké procesí s účastí veteránů, hasičů, obecní kapely, představených obce, školní mládeže a mnoha dalších věřících z blízka i z daleka. Poutníci se po vysvěcení vrátili zpět do farního kostela sv. archanděla Michaela. Správu poutního místa řídil takzvaný Studáčí výbor „Brünnlausschuss“ v němž pracovali vernéřovický farář, jako představený kostelního výboru, jeden obecní radní, obecní písař a opatrovatel, takzvaný otec Studánky, „Bernlavoto“. V letech budování zdejšího poutního místa 1878-1904 vykonávali svoji službu ve Vernéřovicích faráři P. Gotthard Thomas Schuppl (1872-1886), P. Magnus Augustin Werner (1886-1887), P. Bernhard Eduard Kleemann (1887-1894) a P. Kajetan August Treutler (1894-1931).

Přelom 19. a 20. století přinesl Broumovsku a potažmo i Vernéřovicím velký hospodářský rozmach v době relativního klidu, poslední válečný vpád se přímo dotkl obyvatel v roce 1866. V Meziměstí, Broumově i sousedním Slezsku vyrůstaly nové průmyslové závody, v roce 1875 byla zprovozněna železniční trať z Chocně do Broumova, která byla v roce 1877 propojena na tratě v pruském Slezsku. Vzniklo tak mnoho nových přímých i navazujících pracovních příležitostí a výrazně také vzrostl odbyt pro místní zemědělskou produkci. Venkovští bezzemci a chalupníci, kteří dříve nacházeli obživu zejména v nádenické práci u sedláků, nebo v málo výnosném tkalcovství, získali více možností výdělku. Výrazně také začal narůstat počet obyvatel obce, kdy se z raně novověkých 500 obyvatel jejich počet více jak zdvojnásobil. Tento hospodářský a populační růst se mimo jiné projevoval čilou výstavbou nových obytných a hospodářských staveb na venkově. Právě v té době vzniká broumovský zděný statek. Ve Vernéřovicích se tehdy zbavovali posledních stop staré vrchnostenské organizace. V roce 1880 byl vysušen šolcův rybník a rozparcelován, v letech 1896 a 1898 byly rozparcelovány šolcovské pozemky a v roce 1904 byla prodána samotná šolcovna (rychta). Ruku v ruce s hospodářským rozmachem probíhal i svižný společenský a duchovní rozvoj. V roce 1875 zahájili Vernéřovičtí stavbu nové školy, v roce 1879 založili hasičský sbor a vznikají různé společenské a sportovní spolky. Nárůst počtu obyvatel v obci i okolí (zejména v Meziměstí) si v roce 1902 vyžádal rozšíření hřbitova, v roce 1912 byla do obce zavedena elektřina. Lidé však zároveň přirozeně cítili, že ne všechen materiální úspěch je spojen jen s jejich pilným úsilným, ale že silně závisí i na přízni osudu, tedy přízni Boží, která bdí nad nebeským řádem přírody. Zdejší převážně zemědělské obyvatelstvo ve svém každodenním

setkávání s ním při práci na poli, v lese, v sadu, či ve chlévě vnímalo jeho sílu a prostřednictvím slavení mariánských svátků vyjadřovalo svůj dík a pokoru. Toto období duchovního vzestupu se do obce i krajiny zapsalo také další vlnou nových, či výraznou renovací starších drobných sakrálních památek a výstavbou či rekonstrukcemi poutních míst. Inspirací k zvelebování poutních míst sloužily i zkušenosti z návštěv slavného poutního místa ve Wambeřicích v sousedním Kladsku. Jednotlivé obce Broumovska mezi sebou soutěží o přízeň poutníků, kteří byli zdrojem posílení duchovního a praktického pro lid i krajinu, ale zároveň i doplňkovým zdrojem příjmů obce a jejích obyvatel. Tato logická a užitečná symbióza tehdejšího duchovního a hospodářského života patří mezi nejhezčí okamžiky místní historie.

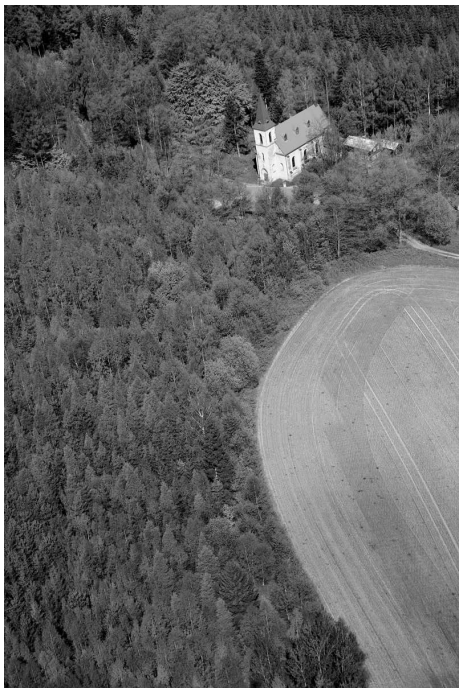

V létě roku 1892 se Vernéřovičtí rozhodují na lesním pozemku v blízkosti Studánky, věnovaným manželi Cölestinem a Genovevou Herdenovými, postavit poutní kostelíček. Tento počin měl značně posunout význam zdejšího poutního místa. Dárci pozemku hospodařící tehdy na vernéřovickém statku čp. 64/65 nechali již v roce 1886 postavit velkou kamennou křížovou skupinu na mohutném podstavci se sochami a reliéfy, která dodnes stojí (bohužel poničená) po levé straně cesty z obce ke Studánce. Základní kámen poutního kostelíčku byl slavnostně položen 13.9.1892 (příloha č.1). Vernéřovičtí však nadšeně zahájili stavbu bez potřebných povolení světských i církevních úřadů v Broumově, kde se střetávaly zájmy i ostatních obcí okresu, města Broumova a benediktinského kláštera. Dnes je těžké hodnotit, jestli za úřední průtahy mohly nedokonalé podklady dodané obcí Vernéřovice, nebo průsečík zájmů stavebních firem, či jiných obcí také usilujících o povznesení významu svých poutních míst. O této neslavné záležitosti informoval v roce 1894 vlastivědný časopis Braunauer Heimatkunde: „Stavba kostelíku, z kterého již stojí základové zdivo, začala váznout." Tento neblahý stav trval až do ustavení speciální komise okresním hejtmanem, která provedla místní šetření a zadala zhotovení řádné stavební dokumentace. Teprve v roce 1897 byly splněny všechny předpoklady pro další výstavbu a staviteli byli úředně jmenováni pánové August Teuber z Teplic n.M. a Josef Schmidt z Broumova. Stavba tak mohla dále pokračovat. Již 19.6.1898 byl slavnostně za velké účasti věřících a obecních spolků vysvěcen a upevněn kříž na věž kostelíčku, vnější stavba byla ve stejném roce dokončena. Díky píli Vernéřovických zde vznikla novogotická kostelní stavba, která se vyznačuje štíhlou věží zakončenou čtyřbokou jehlancovou střechou, se zvonovým patrem s trojicí oken krytých dřevěnými žaluziemi. Na levém boku věže je přistavěno točité schodiště. Štíhlou loď prosvětluje trojice vysokých oken po obou stranách. Stěny zpevňují opěráky. Loď zakončuje kněžiště ve tvaru pětistranného polygonálního uzávěru s dvojicí oken. V pravé části je k němu přistavěna malá sakristie. Hřeben ostré sedlové střechy, kryté červenými taškami, zakončuje nad kněžištěm štíhlý sanktusník.

Vernéřovičtí poté pokračovali se zařizováním vnitřního vybavení, na které se lidé skládali po haléřích. Tři dobrodinci věnovali hlavní oltář. Další věnovali tři zvony: velký zvon vážil 340 kg a věnoval ho pan Josef Volke z Křinic, střední zvon vážil 170 kg a věnovala ho slečna Barbara Heinzel z Vernéřovic a malý zvon vážil 116 kg a věnoval ho pan August Peisker, narozený ve Vernéřovicích, zlatník v Basileji. Tyto zvony zhotovila firma Hilzer z Wiener Neustadt a byly dodány 15. 10. 1898. Zvony byly uloženy u Theodora Walzela ve Vernéřovicích. Slavnostně byly vysvěceny a zavěšeny v neděli 11. 6. 1899 (Příloha č.2). O zvonu č.3 navíc víme, že se jmenoval sv. Augustin a nesl nápis: HERR IST GOTT, HEILIG IST SEINE GERICHTIGKEIT, HEILIG IN EWIGKEIT. (Pánem je Bůh, svatá je jeho spravedlnost, je svatý na věky). Zařizování vnitřního vybavení postupně dále pokračovalo pořízením dvou bočních oltářů, vyřezávané kazatelny, dvou řad vyřezávaných lavic, lustrů, vnitřních maleb, vnitřních dveří, koberců, dřevěných obložení a nástěnných obrazů a dalších doplňků vnitřního vybavení.

Pokračování příště
Michal Streubel

Opatská benedikce

V den 1025. výročí posvěcení břevnovského kláštera v neděli 14. ledna v 10:00 byl během mše sv. v kostele sv. Markéty jako 61. opat benedikován dosavadní převor P. Prokop Petr Siostzonek, OSB.

farnost Broumov

vás srdečně zve na desátý

Farní ples

který se uskuteční

3. února 2018 ve 20:00

v kulturním domě v Martínkovicích

k tanci a poslechu zahraje
kapela MEDIUM BAND

míchané nápoje, předtančení,
bohatá soutěž o ceny

hlavní výhra:
VOUČR na nákup elektra v hodnotě
1500,-

vstupné:
předprodej s místenkou 50,-
na místě 70,-

vstupenky si můžete zajistit v
klášterní kavárně
Café Dientzenhofer

MYŠLENKY NA MĚSÍC ÚNOR

VOJTĚCH KODET

PŘEŽÍT NEBO PROŽÍT MŠI SVATOU?

KARMELITÁNSKÉ NAKLADATELSTVÍ KOSTELNÍ VYDŘÍ 2015

1. Pro každého, kdo poznal lásku Boží zjevenou v Ježíši Kristu, je absurdní vystačit si s plněním „náboženské povinnosti“.
Pouhá účast na nedělním slavení eucharistie není a nemůže být největším přikázáním.
2. S chlebem a vínem přinášíme zároveň na oltář i každé utrpení a bolest světa s jistotou, že v Božích očích je všechno cenné.
3. Naše účast na těle a krvi Kristově nesměřuje k ničemu jinému než k tomu, abychom se stali tím, co přijímáme.
4. Ke svátosti Ježíšova srdce se můžeme v plném smyslu dostat jen s otevřeným srdcem.
Kdo přijímá svátost Jeho srdce a nepřipraví srdce vlastní, ten nepochopil Krista.
5. Kdo se pravidelně s Pánem setkává vJeho slově, stává se stále citlivější na to, co mu Pán chce říct.
6. Vděčnost, úžas a chvála nás osvobozují od nás samých a vedou nás k pokoře před Bohem.
7. Neznáme jediný případ, kdy by Ježíš něčí pozvání odmítl.
Kdykoli se sejdeme, abychom slavili eucharistii, vždycky přijde. Kdykoli kněz vysloví slova proměnění, vždy sestoupí.
8. Podstata všech svátostí spočívá v tom, že vnější znamení odkazují k hlubší, neviditelné skutečnosti.
Proto dobře prožít „svátost Ježíšova srdce“ je možné jen živou vírou, s otevřeným a milujícím srdcem.
9. Přežehnat se znamením kříže s plným vědomím toho, co děláme,
je velmi silná vyznavačská modlitba, která zahání síly temnot a vtahuje nás do Ježíšova srdce.
10. Ježíš Kristus, který nás vytrhl z moci hříchu a smrti,
nás uvádí do společenství s Otcem v Duchu Svatém, a tím také do společenství s ostatními dětmi našeho nebeského Otce.
11. Možná někdy na bohoslužbu přicházíme neklidní, plní předsudků a svých nároků. Neměli bychom ale odcházet stejní, nebo dokonce zatvrzelejší, než jací jsme přišli. Je důležité přijít na mši svatou včas a začít ji slavit s plným vědomím toho, co se zde děje.
12. Ten, kdo zakusil pravou lásku, je schopen ji dát i druhým.
13. Bůh ví, že potřebujeme odpuštění, a čeká, až k němu přijdeme v pravdě –
takoví, jací jsme, ve své slabosti a chudobě, s otevřeným srdcem a s důvěrou v Boží slitování.
14. Jedním z nejvytrvalejších katolických bludů je přesvědčení, že k Bohu se můžeme přiblížit teprve tehdy, až se polepšíme, až budeme „dost dobří“.
15. Překážkou mezi námi a Bohem nemusí být jen náš konkrétní nevyznaný hřích, ale postoj falešné soběstačnosti a spokojenosti se sebou.
16. Od prvních stránek Bible vidíme, že nás Pán vždy hledá jako první, aby se s námi usmířil, protože ví,
že ve své slepotě nejenže nevidíme svůj hřích, ale dokonce Bohu mnoho věcí zazlíváme.
17. Boží slovo má moc proměnit naše životy, ale je třeba naučit se ho slyšet.
18. Bez Ducha svatého nejsme schopni Boha chválit.
19. Budeme-li každý den naslouchat Bohu a jeho slovu, modlitba se stane láskyplným rozhovorem,
budeme nalézat odpovědi na své životní otázky, bude se měnit naše smýšlení a konání.
20. Má-li víra sílit a růst, patří k ní také pochybnosti, zkoušky a hledání. Kdo nikdy žádnou krizi víry neprožil, může si být jist, že to, co za víru považuje, bude nejspíš jen dědictvím náboženských zvyklostí a názorů po předcích.
21. Živá víra se projeví v tom, že vydrží temnotu nejistot i zklamání, když věci nejdou podle lidských představ, a přesto není zpochybněna Boží lásku.
22. Dary, které klademe na oltář k proměnění, mají znázorňovat naši ochotu darovat se Kristu, který se nám a pro nás vydává.
23. Přijmout dar Ježíšova života, a nedarovat mu sebe by znamenalo znovu Božího Syna ukřižovat.
Je důležité nebrat to, co se děje na oltáři, jako samozřejmost.
24. Vděčnost v srdci vede ke chvále a chvála je způsob modlitby, jakým se modlí andělé a svatí v nebi.
Při slavení eucharistie se doslova spojujeme se zpěvem andělů, kteří stojí před Boží tváří.
25. To podstatné při mši svaté můžeme prožít jen tehdy, pokud zapojíme své srdce.
26. Boží chvála má tu zvláštní vlastnost, že uzdravuje lidská srdce. Uzdravuje tím, že nás uvádí do správného postoje vůči Bohu.
27. Tvoříme-li v církvi jedno Kristovo tělo, je třeba, abychom při slavení eucharistie byli mezi sebou usmířeni. Nelze spolu nemluvit a vyřešit to tím, že si sedám na druhou stranu kostela, abych nemusel dát pozdravení pokoje člověku, s nímž se nesnáším.
28. Ve spojení s Kristem a jeho obětí dochází k proměnění všeho, co jsme a co žijeme, co s vírou přinášíme před Boží tvář.
Potom skutečně prožíváme, že eucharistie je pramen i vrchol křesťanského života.

Myšlenky byly sestaveny v Pastoračním domě Velehrad v Itálii
ve spolupráci s Arcibiskupským gymnáziem v Kroměříži.

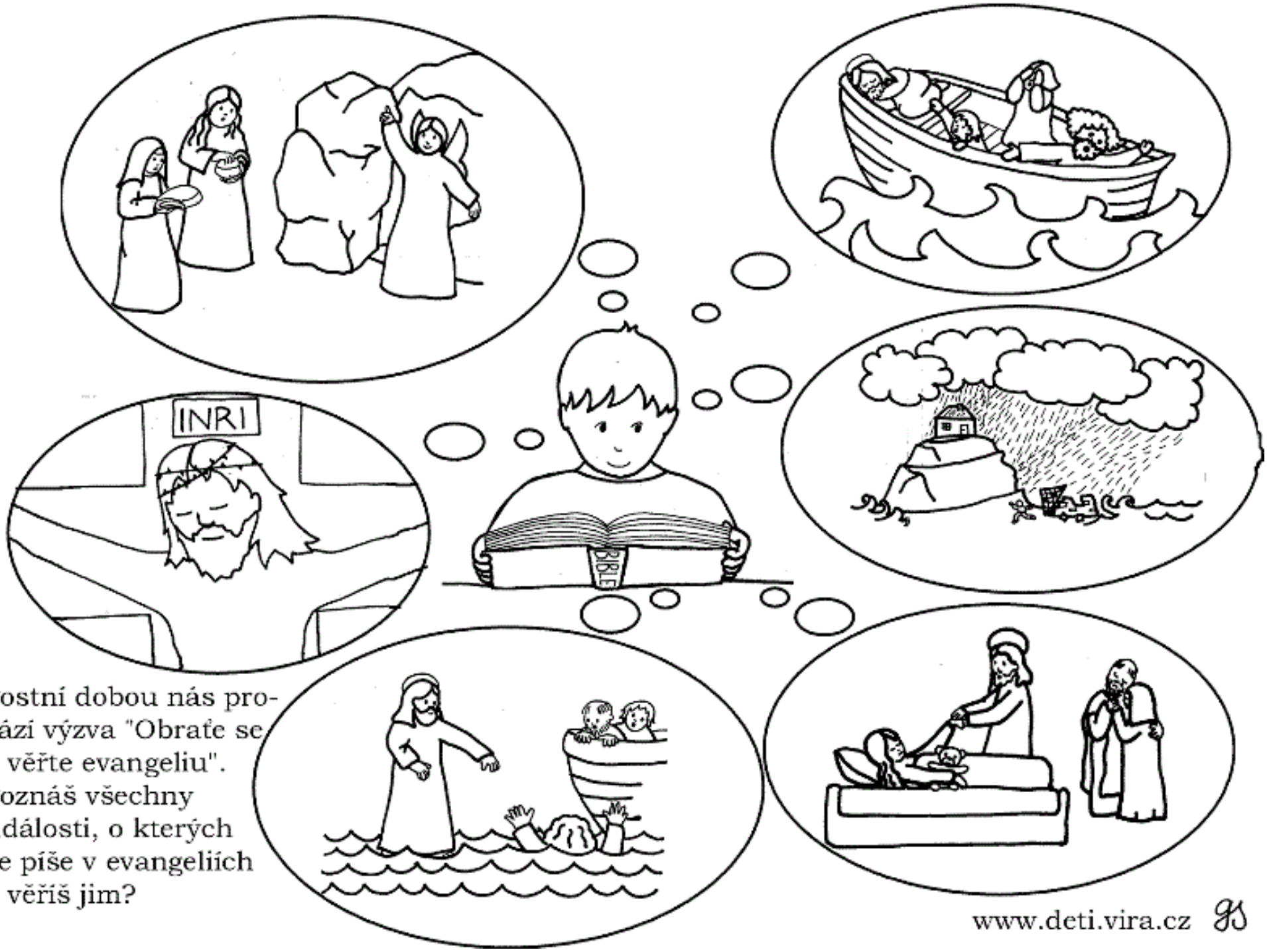

Postní dobou nás provází výzva "Obraťe se a věřte evangeliu". Poznáš všechny události, o kterých se píše v evangeliích a věříš jim?

www.deti.vira.cz GS

NEDĚLNÍ A VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBY

4. únor	
Teplice, sv. Vavřinec	08:30 hod.
Otovice	08:30 hod.
Ruprechtice	10:00 hod.
Broumov, P+P	10:00 hod.
Broumov, klášter	17:00 hod.
11. únor	
Teplice, sv. Vavřinec	08:30 hod.
Martínkovice	08:30 hod.
Vernéřovice	10:00 hod.
Broumov, P+P	10:00 hod.
Broumov, klášter	17:00 hod.
18. únor	
Teplice, sv. Vavřinec	08:30 hod.
Šonov, hřb. k. PM	08:30 hod.
Vižňov	10:00 hod.
Broumov, P+P	10:00 hod.
Broumov, klášter	17:00 hod.
25. únor	
Teplice, sv. Vavřinec	08:30 hod.
Broumov, P+P	10:00 hod.
Broumov, klášter	17:00 hod.

MŠE SV. V TÝDNU BROUMOV

Úterý	klášterní k.	17:00 hod
Středa	k. sv. Václava	17:00 hod*
Čtvrtek	děkanský k.	07:00 hod
Pátek	děkanský k.	17:00 hod
Sobota	k. sv. Václava	17:00 hod

***Popeleční středa je 14. února (den přísného postu), mše sv. v 17:00 u P+P**

Adorace: středa, sv. Václav, 17:30 – 17:45; pátek, P+P, 16:00 – 17:00

Pobožnost křížové cesty: pátek u P+P a v neděli v kláštěře, vždy od 16:30 (od 16/02)

Svátost smíření: 20 min před každou mší sv.; sobota 17/02, P+P, 09:00 – 10:00

Šonovské modlitby za smíření: čtvrtek 08/02, 17:00, hřb. kaple PM

PLÁNOVANÉ BOHOSLUŽBY NEDĚLE:
Mše svaté v Teplicích
v neděli v 8,30 u sv. Vavřince
ve středu je mše sv. v Teplicích v 18,00
1. čtvrtek (1. 2.) je mše sv.
a pobožnost v Teplicích v 18,00
v pátek je mše sv. v Teplicích
v 16,35 – vlakové spojení z Adršpachu
1. sobotu (3. 2.) je mše sv.
v Teplicích v 8,00 na Kamenci

25 MINUT PŘEDE MŠÍ SV. SE ZPOVÍDÁ.
Požehnané dny nového roku 2018 Vám přeje a vyprošuje Váš P. František Hofman
(tel. 734 213 899 / pfhAlt64seznam.cz)

Výuka náboženství
škol. rok 2017/2018, Broumov,
od 7. ZÁŘÍ:
1. – 2. tř.: úterý,
ZŠ Meziměstí, 13:45 – 14:30
1. – 2. tř.: středa,
ZŠ Masarykova Broumov, 14:00 – 14:45
3. tř. (1. sv. přijímání):
středa, fara Broumov, 13:15 - 14:00
4. – 5. tř.: pátek, fara Broumov, 12:45 - 13:30
6. - 8. tř.: pátek, fara Broumov, 13:45 - 14:30

Výrazná pomoc děkanskému kostelu

Rádi bychom oznámili, že oprava střešní konstrukce kostela sv. Petra a Pavla v roce 2018 až 2019 se uskuteční i s finanční podporou Česko-německého fondu budoucnosti. Od roku 2012 se střecha tohoto děkanského kostela opravuje díky finančním příspěvkům Ministerstva kultury České republiky, Města Broumova, Královéhradecké diecéze a Královéhradeckého kraje. Správní rada Česko-německého fondu budoucnosti schválila podporu projektu částkou 500.000,- Kč.

Tento farní kostel z 15. století byl v roce 1891 poškozen požárem a při jeho následné obnově provedl broumovský malíř Adolf Tinzmann novorenesanční výmalbu stropu a interiéru. V kostele se také nacházejí varhany ze 17. století, jejichž restaurace byla provedena v letech 2014 až 2017.

Římskokatolická farnost – děkanství Broumov

Paypal účet farnosti

church.broumov@gmail.com

Funguje tak, že se lidem pošle tento e-mail a oni na něj pošlou peníze přes Paypal (v PayPalu se musí zadat právě e-mail). PayPal se používá při platbách po internetu, nejčastěji ve spojení s e-bayem.
Má ho dost lidí a je jednoduché přes něj něco poslat.

BROUMOVSKÝ **BIM** INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK
vychází každý 1. týden v měsíci jako měsíčník

Náměty na články můžete zaslat e-mailem na adresu: **church.broumov@gmail.com**, děkujeme…

Vydává: Římskokatolická farnost - Děkanství Broumov.
www.broumovfarnost.cz

Grafický koncept: Jan Záliš, DTP a zlom: PINstudio, www.pinstudio.cz.
Tisk: vlastním nákladem. Náklad: 130 ks.
Uzávěrka: 15. každého měsíce.

WWW.BROUMOVFARNOST.CZ